

1. Question: Who needs the whole story of the four and five kings, found in Bereishit 14?

2. Future Redemption: Midrash, Bereishit Rabbah 42:2

א"ר אבון: כשם שפתח בד' מלכיות כך אינו חותם אלא בד' מלכיות, את כדרלעומר מלך עילם, ותדעל מלך גוים, ואמרפל מלך שנער, ואריוך מלך אלסר, כך אינו חותם אלא בד' מלכיות, מלכות בבל ומלכות מדי, ומלכות יון ומלכות אדום.

3. Protect Your Family: Rabbi Yochanan Luria, Meshivat Nefesh to Bereishit 14:1

הסיפור שבא בעניין ארבעה מלכים וחמשה לעוררינו על מדה טובה, המקרב קרוביו אפילו שאינם מהוגנים, שהרי תמצא שאברהם גידל את לוט ונתעשר בגללו... וכשאמר לו אברהם הפרד נא מעלי, ונתן לו ברירה מן הנכון שהיה לו לומר לאברהם תברור אתה מימין או משמאל, ולא עשה כ"א בירר לו הטוב בעינו. והנה נמצא בהוה מבני אדם שהיו מסלקים [עצמן] ממנו לעת דחקו, ובפרט כי נשתנה לגריעותא שנקרא רשע, מ"מ משלימות אברהם לא העלים עין מקרוביו בעת צרכם ומסר נפשו לרדוף אחרי המלכים באוכלסין מועטין. ונלמוד ממנו שלא להעלים איש את עינו משאר בשרו לעת צרתו, והיא מצוה גדולה ומדה טובה כמו שמצינו פ' הבא על יבמתו "או המקרב קרוביו או המלוה סלע לעני בעת דחקו והנושא בת אחותו עליו הכתוב אומר אז תקרא וד' יענה", ושמעין שמשוה [המקרב קרוביו] למלוה לעני בשעת דחקו שבלי ספק מצוה גדולה.

The story of the four kings and the five comes to awaken us to a good trait – to draw one's relatives near even when they act improperly. For you see that Avraham elevated Lot, and [Lot] was enriched because of him... And when Avraham told him, "Separate from me," giving him the choice [of locations], it would have been right for [Lot] to say to Avram, "You choose right or left," but he did not do this, but rather he chose what was good in his eyes.

We currently find people who remove [themselves] from such a person in his time of need, and especially when he has become bad, even called "wicked". But it was from Avraham's ideal nature that he did not turn his eye away from his relatives in their time of need, and he endangered his life to pursue the kings with only a small force. And we learn from him not to turn our eye from a relative in his time of trouble. This is a great mitzvah and good trait, as seen in Yevamot 63a, "One who draws his relatives near or one who lends a sela to a pauper in his time of need, or one who takes in his niece, of him it says, 'Then you will cry out, and Gd will answer.'" We see that the text equates [one who draws his relatives near] with one who lends to the needy in his time of strain, which is without doubt a great mitzvah.

4. Political Science: Rabbi Shimshon Raphael Hirsch, Commentary to Bereishit 14:1

הרי לפנינו הסיפור ההיסטורי הראשון על מלכים ומלחמותיהם. נתבונן במציאות, המתוארת כאן - למען נטיב להבין את תפקידו של אברהם ועמו. השיטה שהחלה עם נמרוד הקדימה להבשיל פרי. הן דור הפלגה היה בימי נעוריו של אברהם. אז מינה נמרוד את עצמו למלך... וזו היתה שיטתו: הוא ניצל לרעה את כוחות האומה - לצורך מטרתיו שלו; והוא הקריב את אושר הפרט - על מזבח הכבוד הלאומי. שיטה זו כבר היתה כאן מפותחת מאד. אין כאן תולדות האומות, אלא דברי ימי המלכים. ובכיר הירדן הקטנה שלטו חמשה מלכים! הרי כאן ראשית המלכות. לכל עיר - מלך משלה. וכן אתה מוצא לאחור מכן בימי יהושע בן נון: שלושים ואחד מלכים בארץ ישראל הקטנה!

המלכים האחרים היו חשובים יותר, והם שלטו על ארצות ומחוזות; כך - מלך שנער - בבל, מלך עילם - מדי וגם מלך גויים, ששמה מעיד על גויים רבים. הארצות הידועות יותר - בבל ומדי - רחוקות שתייהן מארץ ישראל; ואף על פי כן היו מלכי ארץ ישראל משועבדים לכדרלעומר במשך שנים עשרה שנה. כדרלעומר כבר היה מלך מלכים...

נראה עתה, איך התפתחו הדברים במציאות - בערי הכיכר העשירות. כל עיר היתה זקוקה למלך משלה. ייתכן, שהשפע והעושר גרמו לכך. יש אומה המתרשלת לחשוב, והיא מטילה את דאגותיה על ראש המלך; דבר זה מצוי בייחוד - אם היחידים טרודים בדאגתם לעצמם. אומה הרודפת נוחיות ועושר ומתעלמת מצרכי הכלל, תוותר ברצון על זכויות וממון - ובלבד שתהיה "פטורה מלחשוב"...

אמת כללית נודעה כאן לאברהם אבינו: השפע מביא שעבוד לאומות - כלפי פנים וכלפי חוץ... אולם, עובדה נוספת נודעה כאן לאברהם, והיא נוגעת לעמו בייחוד. הארץ שדר בה הובטחה לעמו; והנסיון הראשון שננתסה בו עליה היה: רעב, והנסיון השני: מלחמה! אין הארץ משפיעה בעצם טבעה - לא גשוג טבעי ולא עצמאות מדינית. משתי הבחינות האלה הרי היא הניגוד הגמור למצרים. יכול ארצה תלוי ברחמי שמים; ומצבה המדיני גרם לה, שלא יכלה לעמוד בפני כל כובש. ארץ ישראל כשהיא לעצמה מופקרת לרעב ולתלות מדינית. ארץ ישראל היא "בטבור הארץ", היא מקום המפגש של אירופה, אסיה ואפריקה; וכל המלחמות הגדולות שזעזעו את העולם פגעו בה פגיעות קשות...

עתידי ישראל להתיישב בסביבות מקום הקבר של סדום ועמורה; והמאורע הזה הוא אזהרה גדולה להם: השפע והמותרות הם אויבי החירות - אם אין חיסון מפני סכנתם. ישראל לא יזכו בחירות ובעצמאות בשבתם בארץ הזאת - אלא אם כן יתמסרו לתורה בכל מאודם.

והיתה זו חויה גדולה לאברהם. חמשת המלכים נכנעו ועבדו את כדרלעומר; בסופו של דבר מרדו בו - ואין ספק שהיו חזקים, שכן כדרלעומר נאלץ לצרף בעלי ברית כדי לחזור ולהכניע אותם - והם הובסו. ועתה עלה בידי אברהם, הוא לבדו עם אנשי ביתו, להכניע בעזרת ד' את מלך המלכים! אברהם חזר וכובש את הארץ, פשוטו כמשמעו. הוא רודף את כדרלעומר, עורך מסע כמעט בכל הארץ - מחברון ועד דמשק - מגרש אותם ומשחרר את הארץ. הבטחת ד' מתגשמת לעיניו פשוטה כמשמעה: "לך אתננה".

וכך רואים גם הנביאים בחזונם: ארבע מלכיות כובשות את העולם, וגם ארץ ישראל נופלת בידיהם, - אך עם ישראל יתגבר על כולם, ובעזרת ד' הוא יגבור על העולם.